Instanța de fond: Judecătoria Chișinău sediul central, judecător – Fondos-Frațman Mariana

Dosarul nr. 2ri-71/26

2-24007806-02-2ri-23022026

D E C I Z I E

25 mai 2026 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:

Președintele completului, judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând recursul declarat de avocatul Chitic Marina în interesele lui Cazachevici Victor, în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de SRL „Art Urban Grup”,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 02 februarie 2026,

emisă, asupra contestației depusă de avocatul Chitic Marina în interesele lui Cazachevici Victor împotriva neadmiterii spre validare a creanțelor în tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului SRL „Art Urban Grup”,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei

În cadrul Judecătoriei Chișinău sediul central, se află în procedură procesul de insolvabilitate intentat față de debitorul SRL „Art Urban Grup”.

Astfel prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 18 aprilie 2024, s-a admis cererea introductivă depusă de OCN „Mikro Kapital Company” SRL cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate în privința SRL „Art Urban Grup”, s-a constatat insolvabilitatea debitorului, cu intentarea față de SRL „Art Urban Grup” a procesului de insolvabilitate, în calitate de administrator al insolvabilității fiind desemnat administratorul autorizat Bostan Nicolae.

La fel, prin hotărârea în cauză s-a stabilit termenul limită de înregistrare a cererilor de validare a creanțelor, până la data de 30 mai 2024 și termenul limită de verificare, întocmire și prezentare instanței de insolvabilitate, tabelului definitiv al creanțelor, până la data de 20 iunie 2024, iar ședința de validare a creanțelor fiind stabilită pentru data de 05 septembrie 2024.

La data de 21 martie 2024, Cazachevici Victor a depus referința la cererea

introductivă depusă de OCN „Mikro Kapital Company” SRL solicitând printre altele, recunoașterea lui în calitate de creditor chirografar al SRL „Art Urban Grup” și validarea creanțelor în sumă de 237.884,57 lei conform tabelului definitiv al creanțelor la rangul II în sumă de 95.888, 64 lei și la rangul VI în sumă de 141.995,93 lei.

Ulterior, la data de 30 mai 2024, Cazachevici Victor a depus cerere de validare a creanței, reconfirmând cerințele înaintate prin referința din 21 martie 2024, însă potrivit tabelului definitiv al creanțelor SRL „Art Urban Grup”, administratorul insolvabilității nu a admis creanțele înaintate de Cazachevici Victor.

Astfel, la data 01 iulie 2024, avocatul Chitic Marina, în interesele lui Cazachevici Victor, a contestat neadmiterea creanțelor acestuia spre validare în tabelul definitiv al creanțelor creditorilor SRL „Art Urban Grup”, solicitând validarea creanței în sumă totală de 237.884,57 lei, dintre care 95.888,64 lei la rangul II și 141.995,93 lei la rangul VI al creanțelor chirografare, precum și obligarea administratorului insolvabilității să opereze modificările corespunzătoare în tabelul definitiv al creanțelor.

În motivarea contestației s-a invocat că începând cu data angajării în funcție, SRL „Art Urban Grup” i-a stabilit lui Cazachevici Victor salariul lunar de 4.800 lei, ce nu a fost achitat în mărimea convenită de părți, nu a fost achitat în general din data de 01 ianuarie 2022, iar în asemenea mod debitorul în calitate de angajator a încălcat obligațiile asumate prin contractul individual de muncă.

Așadar, restanța la salariu pentru perioada de activitate a lui Cazachevici Victor (01 ianuarie 2022-30 iunie 2023) este 86.400 lei.

Totodată, cu referire la compensația pentru concediul anual nefolosit și neplătit (anul 2022 și anul 2023), partea reține că lui Cazachevici Victor nu i-a fost acordat concediul anual, la fel nu i-a fost achitată indemnizația pentru concediul nefolosit, iar prin urmare, în condițiile în care angajatorul nu și-a realizat obligațiile de achitare a compensațiilor de concediu nefolosit, acesta este obligat să compenseze persoanei compensațiile de concediu pe care acesta nu le-a folosit și primit în sumă de 9.488,64 lei.

Mai mult, consideră că penalitatea pentru neachitarea în termen a indemnizației de concediu de 9.488,64 lei este de 7.571,93 lei (56 zile anului 2022 și 2023 = 9.488,64 lei, penalitatea 0,3%, perioada 30 iunie 2023-21 martie 2024). La fel, penalitatea pentru neachitarea în termen a salariului restant de 86.400 lei constituie suma de 134.424 lei (86.400 lei, perioada 01 ianuarie 2022-01 martie 2024, penalitatea 0,3%).

Prin urmare, la situația din 20 martie 2024, datoria SRL „Art Urban Grup” față de Cazachevici Victor constituie suma de 237.884,57 lei formată din restanța de bază de 95.888,64 lei (plăți salariale de 86.400 lei, indemnizația pentru concedii anuale nefolosite de 9.488,64 lei) și penalitatea de 141995, 93 lei, ce nu poate fi încasată în legătură cu incapacitatea de plată a debitorului SRL „Art Urban Grup”.

Soluția instanței de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central, din 02 februarie 2026, a fost respinsă contestația înaintată în interesele creditorului Cazachevici Victor și totodată, instanța a constatat existența unui litigiu de drept în privința creanței înaintate de Cazachevici Victor în sumă de 95.888,64 lei și a sumei de 141.995,93 lei.

Solicitarea recurentului

La 16 februarie 2026 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 8 alin. (2) din Legea insolvabilității*) avocatul Chitic Marina în interesele lui Cazachevici Victor, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul central, din 02 februarie 2026, solicitând casarea actului judecătoresc contestat și soluționarea prin decizie a problemei în fond, cu emiterea unei noi încheieri de admitere a contestației depusă.

În esență, în motivarea cererii de recurs, au fost reiterate argumentele de fapt și normele de drept reflectate în acțiunea înaintată în prima instanță.

Totodată, recurentul a indicat că potrivit tabelului definitiv al creanțelor întocmit de administratorul insolvabilității, creanța salarială pretinsă de creditorul Cazachevici Victor, în cuantum total de 237.884,57 lei, a fost inclusă formal în tabel, însă propusă spre validare cu valoarea de 0 lei, ceea ce echivalează cu respingerea integrală a acesteia. Astfel, creanța chirografară de rangul II, în sumă de 95.888,64 lei, și creanța de rangul VI, în sumă de 141.995,93 lei, nu au fost recunoscute de administratorul insolvabilității S.R.L. „Art Urban Grup”.

În dezacord cu această soluție, creditorul Cazachevici Victor a formulat contestație împotriva tabelului definitiv al creanțelor, invocând faptul că administratorul insolvabilității nu a indicat motivele și temeiurile concrete pentru care creanța salarială a fost respinsă, ceea ce a făcut imposibilă determinarea raționamentului care a stat la baza acestei măsuri.

Ulterior, după depunerea referinței de către administratorul insolvabilității, creditorul a prezentat o contestație concretizată, solicitând admiterea acesteia, validarea creanței salariale în cuantum de 237.884,57 lei și obligarea administratorului insolvabilității să opereze modificările corespunzătoare în tabelul creanțelor.

În același sens, creditorul a prezentat o variantă subsidiară a cuantumului creanței, în sumă de 186.920,39 lei, calculată în baza datelor declarate de angajator către CNAS și Serviciul Fiscal de Stat prin declarațiile IPC21 și IALS21, în lipsa documentelor contabile primare aflate exclusiv în posesia debitorului.

De altfel, consideră că soluția instanței de fond cu referire la pretențiile respective, este neîntemeiată, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu aprecierea incorectă a circumstanțelor cauzei.

În esență, recurentul a invocat că instanța de fond a aplicat greșit prevederile art. 142 alin. (4)–(5) din Legea insolvabilității, transpunând în mod ilegal asupra creditorului-salariat sarcina prezentării unor documente contabile care se află exclusiv în posesia angajatorului. Prin urmare, administratorul insolvabilității avea obligația de

a efectua o verificare efectivă a creanței și de a întreprinde măsuri pentru obținerea documentelor necesare de la debitor sau organele sale de conducere.

De asemenea, recurentul a menționat că lipsa documentelor contabile primare (state de plată, registre de casă, ordine de plată sau alte acte justificative) nu poate fi imputată creditorului, întrucât acestea sunt întocmite și păstrate de angajator. Prin urmare, respingerea creanței exclusiv pe motivul lipsei acestor acte reprezintă o inversare nejustificată a sarcinii probei și o sancționare a creditorului pentru inacțiunea debitorului.

Suplimentar, recurentul a susținut că instanța a confundat noțiunea de „salariu calculat" cu cea de „salariu achitat", atribuind declarațiilor fiscale IALS21 și IPC21 o valoare probatorie pe care acestea nu o au, deoarece aceste documente confirmă doar calcularea și declararea veniturilor salariale, dar nu și plata efectivă a acestora către salariat. În lipsa ordinelor de plată, dispozițiilor de casă, extraselor bancare sau altor dovezi de achitare, nu putea fi reținut faptul executării obligației salariale.

Totodată, recurentul a invocat că instanța a apreciat eronat extrasul contului salarial, care demonstra că pe o perioadă îndelungată, salariul era achitat exclusiv prin transfer bancar, ultima plată fiind efectuată la 08 februarie 2022. În lipsa unor dovezi cu privire la achitarea ulterioară, inclusiv în numerar, exista o prezumție rezonabilă a neexecutării obligației salariale.

În altă ordine de idei, recurentul a remarcat netemeinicia concluziei instanței de fond cu privire la existența unui litigiu de drept, deoarece la momentul examinării contestației, nu exista niciun litigiu pendinte între creditor și debitor, creanța nu fusese contestată pe fond, iar problema invocată ținea exclusiv de administrarea probelor în cadrul procedurii de insolvabilitate.

În opinia recurentului, instanța a confundat lipsa unor documente justificative cu existența unui litigiu veritabil, deși creanța salarială era determinabilă, rezultând din raporturile de muncă și din datele declarate oficial de angajator către autoritățile competente.

În final, recurentul a susținut că încheierea atacată este motivată insuficient, instanța limitându-se practic la preluarea argumentelor administratorului insolvabilității, fără o analiză proprie a probelor și a argumentelor creditorului, ceea ce contravine exigențelor unui proces echitabil garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Aprecierea instanței de recurs

Verificând încheierea contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și a temeiurilor de drept invocate, Colegiul statuează de a respinge recursul declarat, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Potrivit art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din lucrările cauzei se constată că între Cazachevici Victor și SRL „Art Urban Grup" au avut loc raporturi juridice de muncă, în cadrul cărora Cazachevici Victor avea stabilit un salariu lunar în cuantum de 4.800 lei.

În continuare, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul central din 18 aprilie 2024, a fost admisă cererea introductivă depusă de OCN „Mikro Kapital Company" SRL cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Art Urban Grup".

Prin aceeași hotărâre, instanța a stabilit termenul-limită pentru depunerea cererilor de validare a creanțelor până la data de 30 mai 2024, termenul-limită pentru verificarea creanțelor, întocmirea și prezentarea tabelului definitiv al creanțelor până la data de 20 iunie 2024, precum și ședința de validare a creanțelor pentru data de 05 septembrie 2024.

La data de 21 martie 2024, Cazachevici Victor a depus referință la cererea introductivă formulată de OCN „Mikro Kapital Company" SRL, solicitând inclusiv, recunoașterea sa în calitate de creditor chirografar al SRL „Art Urban Grup" și validarea creanței în cuantum total de 237.884,57 lei, dintre care 95.888,64 lei la rangul II al creanțelor chirografare și 141.995,93 lei la rangul VI al creanțelor chirografare.

Ulterior, la data de 30 mai 2024, Cazachevici Victor a depus cerere de validare a creanței, reiterând pretențiile formulate anterior, invocând că parcursul desfășurării activității, angajatorul nu și-a executat obligația de achitare integrală și la timp a drepturilor salariale stabilite, iar începând cu data de 01 ianuarie 2022 nu a mai efectuat plăți salariale către acesta.

În consecință, pentru perioada de activitate cuprinsă între 01 ianuarie 2022 și 30 iunie 2023, Cazachevici Victor a invocat existența unei restanțe salariale în cuantum de 86.400 lei. Totodată, acesta a menționat că nu i-a fost acordat concediul anual de odihnă aferent anilor 2022 și 2023 și nici nu i-a fost achitată indemnizația compensatorie pentru concediul nefolosit, valoarea acesteia constituind suma de 9.488, 64 lei.

Ulterior, având în vedere neexecutarea obligațiilor de către angajator, Cazachevici Victor a calculat penalități pentru neachitarea în termen a drepturilor salariale și a

indemnizației pentru concediul nefolosit. Astfel, penalitatea aferentă indemnizației de concediu a fost stabilită în cuantum de 7.571,93 lei, calculată pentru perioada 30 iunie 2023 – 21 martie 2024, iar penalitatea aferentă salariului restant a fost determinată în cuantum de 134.424 lei, calculată pentru perioada 01 ianuarie 2022 – 01 martie 2024, în baza cotei de 0,3%.

Prin urmare, creditorul a susținut că la situația din 20 martie 2024, SRL „Art Urban Grup" îi datorează suma totală de 237.884,57 lei, compusă din creanța de bază în cuantum de 95.888,64 lei (dintre care 86.400 lei cu titlu de drepturi salariale restante și 9.488,64 lei cu titlu de compensație pentru concediul anual nefolosit) și penalități în cuantum de 141.995, 93 lei.

La caz, potrivit tabelului definitiv al creanțelor întocmit de administratorul insolvabilității al SRL „Art Urban Grup", creanțele declarate de Cazachevici Victor nu au fost admise spre validare.

În aceste condiții, la data de 01 iulie 2024, avocatul Chitic Marina, acționând în interesele lui Cazachevici Victor, a formulat contestație împotriva neadmiterii creanțelor acestuia în tabelul definitiv al creanțelor creditorilor SRL „Art Urban Grup".

În materie de drept, potrivit art. 140 alin. (1), (2) din Legea insolvabilității, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul limită pentru creditori privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile de la data intrării în procedură. Excepție fac obligațiile fiscale al căror termen este de 90 de zile de la data intrării în procedură.

Conform art. 141 alin. (1)-(3) al aceleași legi, cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art. 19. Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanțelor, precum și mențiuni cu privire la eventualele drepturi de preferință sau garanții. La cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții.

Potrivit art. 142 alin. (1), (2), (4) și (7) al Legii insolvabilității, creanțele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvabilității, sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale. Nu se supun procedurii de verificare creanțele bugetare rezultând dintr-un document executoriu necontestat în termenele prevăzute de legi speciale. Administratorul

insolvabilității/lichidatorul va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanța de insolvabilitate și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe. O creanță se înscrie în tabel ținându-se cont atât de suma datorată efectiv, cât și de dobânda corespunzătoare sau de penalitatea, sau de orice alt accesoriu calculat până la data deschiderii procedurii, așa cum rezultă din actele depuse la dosar.

Dispozițiile art. 143 alin. (4)-(6) al Legii insolvabilității prevăd că, după intentarea procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, administratorul insolvabilității/lichidatorul va întocmi tabelul definitiv al creanțelor, care va cuprinde toate creanțele înaintate împotriva patrimoniului debitorului la data intentării procedurii de insolvabilitate sau a procedurii simplificate a falimentului, inclusiv creanțele acceptate în tabelul preliminar. În tabelul definitiv se arată suma solicitată, suma admisă de administratorul insolvabilității/lichidator și rangul de prioritate al creanței. Tabelul definitiv al creanțelor se aprobă de către instanța de insolvabilitate la ședința de validare a creditorilor. La expirarea termenului de verificare, administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanța de judecată care examinează cazul de insolvabilitate a debitorului. Creditorii și debitorul au acces la tabelul creanțelor și pot face contestații față de creanțele admise de administrator/lichidator în tabel, precum și asupra celor înlăturate. O creanță acceptată și inclusă de administratorul insolvabilității/lichidator în tabelul definitiv al creanțelor se consideră validată dacă, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de ședința de validare, nu a fost contestată de debitor sau de un creditor ori dacă contestația ridicată a fost înlăturată. Contestația debitorului nu se opune validării creanței.

În corespundere cu art. 144 alin. (1) și (8) al Legii insolvabilității, debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvabilității/lichidator în tabelul definitiv.

La caz, Colegiul atestă că cererea de admitere a creanțelor împotriva patrimoniului debitorului SRL „Art Urban Grup”, înaintată de Cazachevici Victor a fost întemeiată pe relațiile de muncă pe care acesta le avea în raport cu debitorul insolvabil, compuse din datorie salarială și penalitate.

Astfel, pentru a fi validată, creanța pe care creditorul o invocă urmează să fie certă, adică fermă, existența ei să nu dea naștere la discuții, să fie lichidă, adică să aibă cuantumul determinat și să fie exigibilă, adică ajunsă la scadență.

De altfel, reieșind din împrejurările cauzei și materialele administrate la dosar, instanța de fond în mod justificat a constatat lipsa caracterului cert și lichid al creanțelor pretinse de Cazachevici Victor, deoarece pe lângă faptul că înscrisurile prezentate nu au demonstrat existența unei datorii salariale certe, iar cuantumul sumelor solicitate nu a fost fundamentat printr-un calcul verificabil sau documente justificative, Completul apreciază ca fiind întemeiate concluzia instanței de fond cu

privire la existența unui litigiu de drept cu privire la creanțele invocate de Cazachevici Victor.

Totodată, cu referire la argumentele recurentului, cum că instanța de fond ar fi transferat în mod ilegal sarcina probațiunii asupra creditorului-salariat, iar declarațiile fiscale IALS21 și IPC21 nu confirmă achitarea efectivă a salariului, ci doar calcularea și declararea veniturilor, Completul de judecată menționează că în conformitate cu art. 141 alin. (1) din Legea insolvabilității, cererea de admitere a creanțelor are regimul juridic al unei cereri de chemare în judecată, creditorul având obligația de a demonstra existența, întinderea și temeinicia creanței pretinse, iar potrivit regulii generale consacrate de art. 118 Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele invocate în susținerea pretențiilor sau obiecțiilor sale.

Astfel, simpla afirmare a existenței unor restanțe salariale nu este suficientă pentru validarea unei creanțe, atât timp cât aceasta trebuie să rezulte dintr-un ansamblu de probe obiective și verificabile.

Prin urmare, analizând materialele cauzei, se constată că suma solicitată de creditor nu a fost argumentată prin documente primare ce ar confirma existența unei obligații salariale neachitate, de altfel, recurentul nu a prezentat state de personal, acte de evidență a muncii, dispoziții de plată, înscrisuri interne ale angajatorului sau alte documente care să demonstreze că salariile aferente perioadei indicate au fost calculate, dar nu au fost achitate.

Contextual, contrar susținerilor recurentului, instanța subliniază că această împrejurare nu reprezintă o inversare a sarcinii probei, ci o aplicare corespunzătoare a regulilor generale cu privire la obligația creditorului de a demonstra existența creanței pretinse.

De asemenea, în ceea ce privește lipsa documentelor contabile primare, Completul reține că această situație nu poate fi imputată administratorului insolvabilității, deoarece din materialele dosarului rezultă că documentele contabile ale debitorului nu au fost transmise administratorului, în pofida obligației legale de predare a acestora.

Totodată, reieșind din împrejurările speței, rezultă că administratorul insolvabilității nu a respins creanța lui Cazachevici Victor în mod arbitrar, ci a analizat înscrisurile disponibile, inclusiv documentele fiscale depuse de angajator la Serviciul Fiscal de Stat, iar din declarațiile fiscale IALS21 și IPC21 rezultă că pentru perioada vizată au fost declarate venituri salariale în beneficiul lui Cazachevici Victor și au fost calculate obligațiile fiscale și contributive aferente. Aceste înscrisuri reprezintă documente oficiale întocmite în executarea unor obligații legale ale angajatorului și constituie mijloace de probă relevante în aprecierea situației raporturilor de muncă.

În acest context, Completul nu poate reține argumentul recurentului potrivit căruia declarațiile fiscale confirmă exclusiv calcularea salariului, fără nicio relevanță asupra achitării acestuia. Deși aceste documente nu reprezintă, prin ele însele, dovada absolută a plății, ele constituie indicii probatorii importante care, coroborate cu

celelalte circumstanțe ale cauzei, contrazic existența unei creanțe salariale certe și exigibile.

Mai mult, potrivit art. 141 alin. (3) din Codul muncii, plata salariului poate fi efectuată atât prin virament bancar, cât și în numerar, respectiv lipsa unor transferuri bancare după luna februarie 2022 nu poate conduce automat la concluzia neachitării salariului, în condițiile în care legea permite și alte modalități de executare a obligației salariale.

Contextual, instanța de recurs susține că extrasul bancar prezentat de creditor confirmă doar lipsa unor operațiuni printr-un anumit cont, însă nu exclude efectuarea plăților prin alte mijloace permise de lege, iar în lipsa unor probe suplimentare care să confirme contrariul, acest înscris nu este suficient pentru a infirma concluziile rezultate din documentele fiscale oficiale.

În altă ordine de idei, Completul de judecată menționează că, deși creditorul susține existența unor restanțe salariale acumulate începând cu anul 2022, din împrejurările cauzei nu rezultă că Cazachevici Victor ar fi întreprins demersuri pentru recuperarea acestora, prin adresări către angajator, organele competente sau instanța de judecată.

Totodată, prima manifestare oficială invocată de creditor datează din anul 2023, iar pretinsa creanță a fost valorificată în cadrul procedurii de insolvabilitate, împrejurare care, coroborată cu lipsa unor probe directe privind neachitarea salariului, constituie un element suplimentar care justifică existența unor dubii rezonabile asupra caracterului cert și exigibil al creanței.

Suplimentar, cu referire la argumentele recurentului despre constatarea existenței unui litigiu de drept, instanța reține că în speță există poziții contradictorii între creditor și debitor, astfel că creditorul afirmă existența unor drepturi salariale neachitate, în timp ce documentele fiscale și circumstanțele administrării procedurii de insolvabilitate indică o situație diferită.

De altfel, stabilirea cu certitudine a faptului dacă salariile au fost sau nu achitate implică o analiză amplă a probelor, inclusiv a documentelor contabile primare, a modului de efectuare a plăților și a raporturilor juridice dintre părți, care în principal, depășește limitele procedurii de validare a creanțelor, motiv pentru care instanța de fond corect a apreciat existența unui litigiu de drept în sensul art. 144 alin. (4) din Legea insolvabilității.

Contextual, instanța de recurs apreciază ca nefondată concluzia lui Cazachevici Victor potrivit căruia trimiterea către procedura de drept comun ar reprezenta un remediu iluzoriu deoarece, legiuitorul a prevăzut expres această posibilitate pentru situațiile în care existența sau întinderea creanței nu poate fi stabilită în cadrul procedurii de insolvabilitate, creditorul având dreptul de a-și valorifica pretențiile pe calea unei acțiuni separate.

Prin urmare, soluția instanței de fond nu privează creditorul de accesul la justiție, ci respectă mecanismul legal instituit pentru examinarea creanțelor contestate.

Suplimentar, instanța de recurs menționează că potrivit art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs, în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În continuare, instanța de recurs reține și incidența prevederilor art. 118 alin. (1) și art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă, potrivit cărora, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, prin urmarecircumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În această ordine de idei, este relevant faptul că în motivarea cererii de recurs, recurentul nu a indicat și nu a specificat careva circumstanțe și norme de drept material și procedural, asemănătoare celor menționate supra și nu a prezentat probe concludente și pertinente ce ar combate circumstanțele constatate de prima instanță.

Colegiul judiciar menționează că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

Astfel, deoarece la examinarea recursului nu au fost constatate careva temeiuri de fapt și de drept ce ar confirma ilegalitatea încheierii contestate și care ar duce la casarea acesteia, Colegiul statuează că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat.

În conformitate cu art. 426 alin. (3), 427 lit. a), 428 alin. (1), 238-241 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de creditorul avocatul Chitic Marina în interesele lui Cazachevici Victor.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul central din 02 februarie 2026, emisă, asupra contestației depusă de avocatul Chitic Marina în interesele lui Cazachevici Victor împotriva neadmiterii spre validare a creanțelor în tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului SRL „Art Urban Grup”.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei